

Nr 6.

Ankom till riksdagens kansli den 9 juni 1936 kl. 3 e. m.

Utlåtande i anledning av väckt motion om viss ändring i lagen om folkpensionering.

I en inom andra kammaren väckt och till lagutskott hänvisad motion, nr 61, vilken efter överenskommelse mellan statsutskottet och andra lagutskottet behandlats av sammansatt stats- och andra lagutskott, har herr *Brännström* i Burträsk hemställt, att riksdagen måtte besluta sådan ändring av § 7 i Lag om folkpensionering av den 28 juni 1935 att inkomst av blindhetsersättning upptages bland de förmåner, som enligt nyssnämnda lag intill ett belopp av 300 kronor ej inräknas i den inkomst, som lägges till grund för beräkning av pensionstillägg.

Beträffande motiveringen för denna hemställan tillåter sig utskottet hänvisa till motionen.

Enligt 6 § lagen den 28 juni 1935 om folkpensionering skall på grund av erlagda pensionsavgifter utgå årlig grundpension med dels ett fast belopp om 70 kronor, dels ock ett efter vars och ens erlagda pensionsavgifter växlande belopp, utgörande en tiondel av avgifterna. Jämte grundpension utgår tilläggspension till pensionsberättigad, vilkens årsinkomst ej uppgår till 450 kronor, med ett belopp av 250 kronor minskat med sju tiondelar av vad den pensionsberättigades årsinkomst må överstiga 100 kronor. Såsom inkomst skall därvid enligt 7 § icke räknas folkpension och ej understöd, som någon på grund av skyldskap eller svägerlag må vara föranledd att utgiva, i den mån det icke överstiger en med hänsyn till understödstagarens behov skälig försörjning. Pension eller understöd, som utgår på grund av gåva, testamente eller försäkring, vilken icke är i lag föreskriven, eller ock, utan samband med olycksfall i arbetet, på grund av egen eller anhörigs förutvarande arbetsanställning, räknas ej heller såsom inkomst, i den mån beloppet sammanlagt icke överstiger 300 kronor.

Utskottet.

Anledningen till att i 7 § lagen om folkpensionering införts de ovan återgivna bestämmelserna om privilegierande av viss inkomst, då fråga gäller fastställande av tilläggspensions belopp, har närmast varit, att man velat undanröja anmärkningen mot den nuvarande pensionsförsäkringslagen, att dess bestämmelser rörande minskning av pensionstillägget på grund av egen inkomst lagt hinder i vägen för arbetsgivare att lämna pension eller understöd åt sina anställda eller i varje fall motverkat dylika åtgärder. Samma synpunkter hava lagts på enskild hjälpverksamhet genom fonder, donatio-

ner o. d. Något liknande motiv för privilegierande av blindhetsersättning föreligger givetvis icke.

Då blindhetsersättningen infördes motiverades detta i huvudsak så, att man ville bereda de blinda en ersättning för deras på grund av lytet nedsatta möjligheter att förskaffa sig arbetsinkomst. I det avseende, varom här är fråga, synes därför blindhetsersättningen närmast böra jämföras med arbetsinkomst, som ju icke ansetts kunna beredas privilegierad ställning, då fråga gäller folkpension. Trots att utskottet till fullo behjärtar den medkänsla med de blinda, som kommit till uttryck i den föreliggande motionen, kan utskottet därför icke tillstyrka bifall till densamma.

Under åberopande av det anförda får utskottet alltså hemställa,

att förevarande motion icke måtte till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 9 juni 1936.

På utskottets vägnar:

IVAR ÖSTERSTRÖM.

Närvarande vid ärendets slutliga behandling:

från statsutskottet: herrar *Soennesson* i Kompersmåla, *Strindlund*, *Sandén*, *Jonsson* i Lycksele, *Isacsson** och *Persson* i Tidaholm; samt

från andra lagutskottet: herrar *Österström*, *Gustaf Tamm*, *Norman*, *John Gustavson* och *Sandström* i Sollefteå samt fru *Nordgren*.

* Ej närvarande vid justeringen.